

Czy postępowanie restrukturyzacyjne może zmierzać do sprzedaży przedsiębiorstwa dłużnika

Postępowanie restrukturyzacyjne opiera się na założeniu utrzymania dłużnika na rynku i umożliwienia mu, po przezwyciężeniu kryzysu związanego z niewypłacalnością, dalszego prowadzenia działalności gospodarczej. Analizując jednak przepisy ustawy – Prawo restrukturyzacyjne¹, dochodzimy do wniosku, że powyższa zasada nie ma charakteru bezwzględnego. Postępowanie restrukturyzacyjne może bowiem wprost zmierzać do zbycia całego przedsiębiorstwa dłużnika lub jego poszczególnych składników, oczywiście o ile takie działanie nie prowadzi do pokrzywdzenia wierzycieli i ma na celu uniknięcie ogłoszenia upadłości.

BARTOSZ SIERAKOWSKI
NORBERT FROSZTĘGA

Wykładnia celu postępowania restrukturyzacyjnego

Celem postępowania restrukturyzacyjnego, zadekretowanym w art. 3 p.r., jest uniknięcie ogłoszenia upadłości dłużnika przez umożliwienie mu restrukturyzacji w drodze zawarcia układu z wierzycielami, a w przypadku postępowania sanacyjnego – również przez przeprowadzenie działań sanacyjnych, przy zabezpieczeniu słusznych praw wierzycieli. Tak wysłowny normatywnie cel każdej restrukturyzacji pozostaje w pełnej zgodzie z ideą przyświecającą ustawodawcy przy wprowadzeniu do polskiego systemu prawa p.r. Idea ta zasadza się na zapewnieniu dłużnikom perspektywy „drugiej szansy” na wypadek popadnięcia w kłopoty finansowe. Wzorem systemów prawnych państw europejskich uznano, że to nie likwidacja zadłużonego przedsiębiorcy jest rozwiązaniem najwłaściwszym, lecz jego szeroko rozumiana „naprawa”. Beneficjentem takiego rozwiązania jest zresztą nie tylko sam dłużnik, lecz cały system gospodarczy kraju i oczywiście sami wierzyciele. Nie trzeba bowiem przekonywać, że z perspektywy gospodarczej czy społecznej znacznie bardziej korzystna od stygmatyzującej upadłości jest sytuacja, w której przedsiębiorca pozostaje na rynku,

¹ Ustawa z 15.05.2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1508, ze zm.), dalej: „p.r.”.